Ἔτος ΙΑ' Περίοδος Β'

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Νοεμβρίου Πέμπτη 1910

Ἀριθ. 534

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι . . . Δραχ. 10
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ . . . Δραχ χρυσαῖ 15

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἑκάστου μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ἰ. Λαμπρίδην δικηγόρον
Ὁδὸς Σόλωνος 36

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (*Ἡ ἐπὶ τὴν κοινὴν γνώμην ἐπίδρασις τῆς ἐνεστώσης Κυβερνήσεως καὶ τἀνάπαλιν*).— Αἱ περὶ τῆς καταστάσεως γνῶμαι τοῦ κ. Ἀλ. Ζαΐμη.—Ἀγγέλματα καὶ θρῦλοι.—Δημομνημένος Φιλέλλην, ὁ Ἑλβετὸς ἰατρὸς Γκὸς (*μελέτη τοῦ κ. Ἰακώβου Ν. Τομπάζη*).—Τὰ ἐν Ἑλλάδι.—Ἐπιφυλλίς.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 10 Νοεμβρίου 1910.

Ἡ ἄμεσος σύλληψις τῶν τριάκοντα καὶ ἑπτὰ στρατιωτῶν Κεφαλλήνων ἐν Κερκύρᾳ, ἡ αὐστηρὰ καὶ ταχεῖα τιμωρία τοῦ πρὸς τὸν ὑπουργόν του αὐθαδιάσαντος ταγματάρχου Θεοδωροπούλου, ἡ ἀποφασισθεῖσα καὶ ταχέως ἐπικειμένη ἐκποίησις τῶν ἀχρήστων πλοίων τοῦ πολεμικοῦ στόλου, ἡ περιστολὴ τῶν καταχρήσεων ἐν γένει ἐν τῷ στρατῷ καὶ τῷ στόλῳ, ἡ ἀπειλὴ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν κειμένων περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν νόμων κατὰ πάντων ἐκείνων ἐκ τούτων, οἵτινες ἐννοοῦσι πολὺ μᾶλλον νὰ ἀκονίζωσι τὴν γλῶσσάν των ἐπὶ τοῦ βουλευτικοῦ βήματος εἰς ἀφορήτους κενολογίας ἢ τὸ δοθὲν αὐτοῖς ξῖφος ἐν τοῖς στρατοπέδοις, πάντα ταῦτα προκαλοῦσι τὴν γοερὰν κραυγὴν τῶν συντριβομένων ἀτομικῶν συμφερόντων, κινοῦσι τὸν φθόνον καὶ τὴν ὀργὴν τῶν δι' ἐναντίων μεθόδων μεγαλυνθέντων ἀγυρτῶν καὶ δημοκόπων, ἀλλ' ἐνθουσιάζουσι τὴν κοινὴν γνώμην τὴν χρηστὴν καὶ σώφρονα καὶ ἐργατικὴν καὶ φιλόνομον καὶ ὑγιῶς φιλοπάτριδα καὶ διεγείρουσι παρ' αὐτῇ τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὴν ἀφοσίωσιν πρὸς τὸν Βενιζέλον.

Διότι πρώτην φορὰν βλέπει ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία σημεῖα ἐκπληρώσεως τῶν πόθων της, οἵτινες δὲν εἶναι οὔτε δυσχερεῖς εἰς ἐκτέλεσιν, οὔτε μεγάλοι, τῶν πόθων νὰ ἴδῃ ἐφαρμοζομένους ἐν παντὶ καὶ κατὰ πάντων τοὺς νόμους, οὗ ἄνευ λόγος κενὸς ἡ ἰσότης τῶν πολιτῶν ἁπάντων, καὶ νὰ ἴδῃ θεραπευόμενα τὰ δημόσια συμφέροντα, οὗ ἄνευ τὸ πολιτεύεσθαι καταντᾷ, ὡς ἀληθῶς κατήντησε μέχρι τοῦδε, εἰδεχθῶς φαύλη δημοκοπία.

Καὶ ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῶν εὐοιωνίστων τούτων σημείων συναισθάνεται ὁ ἑλληνικὸς λαὸς σήμερον, δύναταί τις εἰπεῖν τὸ ἔθνος ὁλόκληρον, ἑαυτὸ συσφιγγόμενον καὶ ἐνισχυόμενον διὰ τῆς κοινῆς ἐλπίδος, ὅτι αἰσιώτερα ἔσονται τοῦ λοιποῦ τὰ πράγματά του, συναισθάνεται ἑαυτὸ κραταιότερον παρ' ὅλας τὰς ἀφίσταται ταλαιπωρίας· διότι κατὰ τούτων ἐνδυναμώνει αὐτὸ ἡ ὀρθὴ πεποίθησις, ὅτι περισυλλεγομένων καὶ συντασσομένων τῶν δυνάμεών του, ὅτι τασσόμενον καὶ ὑπακοῦον εἰς τοὺς νόμους του ἄνευ διακρίσεως οὐδεμιᾶς, ὅτι προπονούμενον καὶ παρασκευαζόμενον ποικιλοτρόπως θὰ καταστῇ καὶ αὖθις ἱκανὸν νὰ ἐπαναλάβῃ τὸν κατὰ τῆς βαρβαρότητος προαιώνιον ἀγῶνά του.

Τὴν συνείδησιν ταύτην οὐδέποτε ἄλλοτε πλὴν ἐπὶ Τρικούπη ἀπέκτησε τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος καὶ ἐν τῇ συνειδήσει ταύτῃ πρέπει ὁ Βενιζέλος νὰ τοποθετήσῃ τὰς πολιτικάς του φιλοδοξίας καὶ κατ' αὐτὴν νὰ συμμορφώσῃ τὸν πολιτικόν του βίον, ἂν θέλῃ νὰ μὴ κατακρημνισθῇ ἀπὸ τοῦ Καπιτωλίου εἰς τὴν ἐγγὺς κειμένην Ταρπηΐαν Πέτραν.

Ἡ εὐφυὴς διάγνωσις τῆς συνειδήσεως ταύτης παρεσκεύασε τοὺς μέχρι τοῦδε ἀπροσδοκήτους ἀληθῶς καὶ ἀπιστεύτους θριάμβους τοῦ κ. Βενιζέλου. Ἀλλοίμονον εἰς αὐτὸν πολὺ μᾶλλον ἢ εἰς τὸ ἔθνος, ὅπερ τῶν ἀτόμων μακροβιώτερον θὰ εὕρῃ τελευταῖον τὸν ἄξιον ἑαυτοῦ ἄνδρα, ἂν ἐκκωφανθῇ καὶ αὐτός, ὅπως ἐξεκωφάνθησαν οἱ ἄλλοι καταπεπτωκότες πολιτευταί, ὑπὸ τῶν γλυκέων, ἀλλ' ἀπατηλῶν λόγων τῶν περὶ ἑαυτῶν κολάκων, ὑπὸ τῶν σειρήνων, αἵτινες κατακηλοῦσι τὰ ὦτα τῶν εὐκολακεύτων ἀρχόντων, ἵνα καταποντίσωσιν αὐτοὺς εἶτα εἰς τοῦ ὠκεανοῦ τὸν βυθὸν συμπνίγουσι καὶ τὸ ἔθνος ὅλον ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς παντοδυναμίας τῶν ἀτομικῶν συμφερόντων, ὧν ἡ ἀκμὴ καὶ τὸ μεγαλεῖον συμπίπτει πάντοτε πρὸς τὴν κατάπτωσιν καὶ τὸν ὄλεθρον καὶ τὴν καταισχύνην πάσης πατρίδος.

Ἄρχειν σημαίνει βελτίους ποιεῖν τοὺς πολίτας καὶ εἰλικρινῶς θεραπεύειν τὰ δημόσια συμφέροντα.

Ἀμφότερα ταῦτα βλέπομεν ἐπιτελούμενα ὑπὸ τοῦ Βενιζέλου· διότι αἱ ὁμάδες τῶν ἀνθρώπων εἶναι πλέον εὐαίσθητοι εἰς τὴν ψυχολογικὴν ὑποβολὴν ἢ τὰ ἄτομα καὶ ὅταν μία ἀρχὴ ἢ γνώμη ἐπικρατήσῃ, βλέπει τις τὰς ψυχὰς ὡς ἡλιοτρόπια στρεφομένας πρὸς τὴν ἀρχὴν ταύτην καὶ ἄμιλλα γεννᾶται καὶ τῶν κακῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν τίς μᾶλλον νὰ συμμορφωθῇ ἀρτιώτερον πρὸς τὴν ἀρχὴν ἢ τὴν γνώμην ἐκείνην. Πνεῦμα σεβασμοῦ πρὸς τοὺς νόμους ἤρχισεν νὰ σχηματίζηται νῦν καθολικὸν ἐν χώρᾳ ἐν ᾗ, Δηλιγιάννης καὶ Θεοτόκης καὶ Ῥάλλης, εἶχον διδάξει, ὅτι ἡ φιλονομία εἶναι ἠλιθιότης. Ἀρχίζομεν νὰ γινώμεθα ἡμῶν αὐτῶν βελτίους καὶ μικρὸν ἀπέχομεν, ἂν ἐξακολουθήσῃ οὕτω φερόμενος ὁ Βενιζέλος, ἀπὸ τοῦ νὰ γίνωμεν — καὶ εἴμεθα φύσει πεπλασμένοι πρὸς τοῦτο — ἀπὸ τοῦ νὰ γίνωμεν ἀγαθώτατοι.

Ἀρχίζομεν νὰ ἀγαπῶμεν τὰ δημόσια συμφέροντα, διότι ἠρχίσαμεν νὰ κατανοῶμεν τὸ ἀληθὲς ἡμῶν συμφέρον κείμενον ἐν τῇ προαγωγῇ ἐκείνων, καὶ ἐν τῇ ἀλληλεπιδράσει ταύτῃ τῆς κοινῆς συνειδήσεως ἐπὶ τὸν Βενιζέλον, τοῦ Βενιζέλου ἐπὶ τὴν κοινὴν συνείδησιν ἐνορῶμεν τὴν θείαν συνάντησιν τῆς ἀφυπνίσεως ἑνὸς ἔθνους ἀπὸ τοῦ ληθάργου καὶ τῆς εὑρέσεως ἑνὸς ἀνδρός, ὅπως τὸ ὁδηγήσῃ ἐκεῖ, ὅπου ποθεῖ καὶ ὅπου πρέπει.

Εἴθε νὰ μὴ χωρισθῶσιν ἕως τέλους ἀπὸ τῆς εὐτυχοῦς ταύτης συναντήσεως!

ΑΙ ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΓΝΩΜΑΙ ΤΟΥ κ. ΖΑΪΜΗ

Ὁ ἐνταῦθα ἀνταποκριτὴς τοῦ ῥωμαϊκοῦ «Βήματος» ἔσχε συνέντευξιν μετὰ τοῦ κ. Ἀλ. Ζαΐμη, ἐν ᾗ ὁ δημοσιογράφος ἔθιξε πάντα τὰ φλέγοντα ζητήματα τῆς ἡμέρας. Αἱ δοθεῖσαι εἰς αὐτὰ λύσεις ὑπὸ τοῦ κ. Ζαΐμη ἀντικατοπτρίζουσι τὴν ἤρεμον καὶ ἀπαθῆ, χαρακτηριστικὴν τοῦ ὅλου βίου καὶ τῆς πολιτείας του, νηφαλιότητα, μεθ' ἧς κρίνει, παρακολουθεῖ καὶ δρᾷ ὁ ἀνὴρ οὗτος ἐν τῇ πολιτικῇ κινήσει τοῦ τόπου. Πολλαχοῦ αἱ γνῶμαί του προσλαμβάνουσι τύπον φιλοσοφικοῦ ἀποφθέγματος ἀδιασείστου ἀληθείας καὶ ἂν ἄλλα ἦσαν τὰ πολιτικὰ ἤθη τοῦ τόπου τούτου, ἂν ἡ δημαγωγία ἄφηνεν εἰς τὸν ἄτυχῆ τοῦτον τόπον ἠρεμωτέραν τὴν σκέψιν ἐπὶ τῶν πολιτικῶν πραγμάτων τοῦ τόπου, τὸ ὄνομα τοῦ Ζαΐμη θὰ ἦτο ἐνεργὸν ἐν τῇ πρώτῃ τάξει τῶν πολιτευτῶν τῆς χώρας.

Ἀλλ' ἀκούσωμεν τὸν ἄνδρα ὁμιλοῦντα.

Εἰς τὴν ἐρώτησιν, ἂν διατελῇ ἔτι ὡ; ὕπατος Ἁρμοστὴς τῶν Δυνάμεων ἐν Κρήτῃ διαμένων ἐν Ἀθήναις καὶ ἂν σκέπτεται νὰ λάβῃ ἀπόφασίν τινα περὶ τῆς θέσεώς του ἀπήντησεν:

Ἐφ' ὅσον γινώσκω οὐδεμία μεταβολὴ ἐπῆλθεν ἀπὸ πέρυσιν εἰς τὴν ἰδιότητα, ἣν ἔχω, τοῦ ὑπάτου Ἁρμοστοῦ, ἥτις λήγει μετὰ ἕνδεκα ἀπὸ σήμερον μῆνας. Δὲν προτίθεμαι δὲ νὰ λάβω ἀπόφασιν ἀλλοιοῦσαν τὰ πράγματα. «Διὰ τί νὰ δυσκολεύωμεν τὴν διπλωματίαν, ἥτις ἔχει τόσας ἄλλας ἀσχολίας; Αἱ Προστάτιδες Δυνάμεις θὰ σκεφθῶτι περὶ τῶν τυχῶν τῆς Κρήτης . . . Ἐγὼ δὲν δύναμαι ἢ νὰ ἀναμείνω τὰς ἀποφάσεις των χωρὶς νὰ προβῶ εἰς ἄκαιρον πρωτοβουλίαν ἐν ζητήματι λεπτοτάτῳ».

Καὶ ἡ ἐσωτερικὴ κατάστασις; ἠρώτησεν ὁ δημοσιογράφος.

— Ἡ ἐξαιρετικὴ θέσις μου δὲν μοῦ ἐπιτρέπει ν' ἀναμιχθῶ ἐνεργῶς εἰς τὰ ἑλληνικὰ πράγματα. Γνωρίζετε, ὅτι ἀπὸ τεσσάρων ἐτῶν δὲν προσῆλθόν ποτε εἰς τὴν Βουλὴν, οὔτε εἰς τὴν Συνέλευσιν.

— Οἱ ὀπαδοί ὑμῶν ἐν τούτοις ἐψήφισαν μὲ τὸ μέρος τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ πρόκειται νὰ ἐμφανισθῶσιν εἰς τὰς προσεχεῖς ἐκλογάς

— Οἱ ὀπαδοί μου ναί, ἂν μὲ τὴν λέξιν αὐτὴν ἐννοεῖτε ἐκείνους, οἵτινες ἠσπάζοντο τὸ πρόγραμμά μου ὅταν εὑρισκόμην ἐν ἐνεργείᾳ εἰς τὴν πολιτικήν. Οὗτοι μοῦ κάμνουν ἀκόμη τὴν τιμὴν νὰ μὲ συμβουλεύωνται. Ἄλλως τε ἡ ὁμὰς αὕτη δύναται νὰ φέρῃ καὶ σήμερον ἀκόμη τὸ ὄνομά μου, ἀφοῦ ἀνήκει εἰς αὐτὴν καὶ ὁ ἀδελφός μου.

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ

— Ὥστε ὑπεδείξατε εἰς αὐτοὺς ὅτι ἀποδοκιμάζετε τὴν στάσιν τῶν κομμάτων κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογάς;

— Βεβαίως. Οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα ν' ἀρνοῦνται εἰς τὸ Κράτος τὰς ὑπηρεσίας των. Τί σημαίνει ἂν ὁ Λαός, εἴτε δικαίως εἴτε ἀδίκως, στρέφεται πρὸς νέους πολιτικοὺς ἄνδρας; Ἡ Ἀντιπολίτευσις, καίτοι ἠλαττωμένη ἀριθμητικῶς, θά εἶναι πάντοτε σεβαστὴ διὰ τὸ ποιὸν τῶν καλλιτέρων μεταξὺ τῶν παλαιῶν βουλευτῶν, οἵτινες ἀσφαλῶς θὰ ἐκλεγῶσι. Δύναταί τις νὰ ὑπηρετῇ τὴν Χώραν του καθήμενος εἴτε εἰς τῆς δεξιᾶς εἴτε εἰς τῆς ἀριστερᾶς τὰ ἑδώλια. Εἰς τὰ κοινοβουλευτικὰ Κράτη Κυβέρνησις καὶ Ἀντιπολίτευσις εἶναι δύο ἐξ ἴσου σοβαροὶ πόλοι τῆς πολιτικῆς ζωῆς.

Η ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΕΠΕΒΑΛΛΕΤΟ-Η ΣΥΜΠΡΑΞΙΣ ΤΩΝ ΖΑΪΜΙΚΩΝ ΜΕ ΤΟΥΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΥΣ

—Ἀλλ' ἡ ἀποχή, λέγουν, εἶναι διαμαρτυρία κατὰ τῆς αὐθαιρέτου διαλύσεως τῆς Συνελεύσεως, διέκοψεν ὁ ἀνταποκριτής.

— Αὐθαιρέτου; Ποσῶς. Ὁ Βασιλεὺς ἔκαμε χρῆσιν δικαιώματός του, ἀναγνωρισθέντος ἄλλως τε ὑπὸ τῶν κ. κ. Ῥάλλη καὶ Θεοτόκη. Ἡ διαφωνία μεταξὺ τῆς Συνελεύσεως καὶ τῆς λαϊκῆς θελήσεως ἦτο καταφανής, καὶ θὰ γείνῃ καταφανεστέρα ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν προσεχῶν ἐκλογῶν. Μάλιστα πρέπει ν' ἀποδοθῇ μείζων ἔπαινος πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον, διότι συνεβούλευσεν ἄνευ ἄλλης ἀναβολῆς τὴν διάλυσιν. Καὶ εἶναι ἀκατανόητον, πῶς κόμματα συντηρητικὰ, ὡς τὰ τῶν κ. κ. Θεοτόκη καὶ Ῥάλλη, τὰ ὁποῖα ἀπέστεργον τὴν Κυβέρνησιν Δραγούμη, οὐδ' ἐδέχοντο νὰ σχηματίσουν ταῦτα Κυβέρνησιν, ἀποδοκιμάζουν τὸν κ. Βενιζέλον, διότι ἐνήργησε συντόνως διὰ νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν Χώραν εἰς ὁμαλὴν κατάστασιν. Διότι δὲν ἐπιτρέπεται ἀμφιβολία, ὅτι ἡ διαλυθεῖσα Διπλῆ Βουλὴ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐργασθῇ καὶ ἀσφαλῶς θὰ διελύετο βραδύτερον. . .

—Ὥστε οἱ ὀπαδοὶ ὑμῶν θὰ κατέλθωσιν εἰς τὰς ἐκλογὰς μετέχοντες τῶν Φιλελευθέρων συνδυασμῶν;

— Τὸ ἐναντίον θὰ ἀντέκειτο πρὸς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Βασιλέως καὶ δὲν πρέπει νὰ εἶναι τις συντηρητικὸς μόνον πρὸς τὸ θεαθῆναι. Ἔπειτα τὸ πρόγραμμα τοῦ κ. Βενιζέλου εἶναι σαφές: « Ἑδραίωσις τῆς τάξεως καὶ σύντονος καὶ ταχεῖα ἀναθεώρησις τοῦ Συντάγματος. »

ΚΡΙΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΖΑΪΜΗ ΔΙΑ ΤΟΝ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΝ

— Γενικῶς βλέπετε μὲ εὐνοϊκὸν βλέμμα τὴν ἄνοδον ἐπὶ τὴν Ἀρχὴν τοῦ κ. Βενιζέλου;

— Νομίζω καθῆκον νὰ ὑποστηρίξω πάντα πολιτικὸν ἄνδρα, δεικνύοντα σοβαρὰς σκέψεις διὰ τὸ γενικὸν καλόν. Οἱ ἄνδρες οὗτοι εἶναι κεφάλαια εὐφυΐας καὶ δράσεως, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχει κανεὶς τὸ δικαίωμα νὰ ὑποτιμᾷ. Οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἰδίως οἱ πολιτικοί, κατατρίβονται ὑπὸ τῆς ἡλικίας, τοῦ θανάτου, τῶν δοκιμασιῶν. Καὶ ὅπως προκειμένου περὶ ἐνδυμάτων τὰ ἄτομα οὕτω καὶ τὰ ἔθνη πρέπει νὰ ἔχουν πλείονας τοῦ ἑνὸς ἄνδρας πρὸς διεύθυνσιν τῶν κοινῶν. Δὲν ἐννοῶ συνεπῶς τὸν παράλογον αὐτὸν πόλεμον κατὰ τοῦ Κρητὸς πολιτευτοῦ. Ὁ πατριωτισμὸς θὰ συνεβούλευε μᾶλλον νὰ τὸν ὑποστηρίξωμεν ἀνοίγοντες εἰς αὐτὸν πίστωσιν διά τινα χρόνον.»

Η ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

— Ποίαν γνώμην ἔχετε περὶ τοῦ ἀποκεντρωτικοῦ προγράμματος τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς του;

— Ἐπιδοκιμάζω τὸ πρόγραμμα τοῦτο τοσούτῳ μᾶλλον, καθ' ὅσον εἶναι κατ' ἀρχὴν ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐγὼ προέβαλον ἀπὸ τοῦ 1897.

» Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικήν του, ὁ κ. Βενιζέλος φαίνεται ὅτι πλέον παρά ποτε εὑρίσκεται ἐν τῷ ὀρθῷ. Ἡ Ἑλλὰς ὀφείλει πράγματι νὰ πράξῃ πᾶν τὸ ἐφ' ἑαυτῇ διὰ νὰ ἐξαλειφθῶσιν αἱ παρεξηγήσεις μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς Τουρκίας. Οὕτω θὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰ τόσα κοινὰ συμφέροντα, τὰ ὁποῖα τὰ δύο ὄμορα Κράτη ἔχουν, καὶ θὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν τῶν Δυνάμεων, αἵτινες δὲν θέλουν νὰ διαταραχθῇ ἡ εἰρήνη ἐν τῇ Ἀνατολῇ. Ἡ Ἑλλὰς ὀφείλει πρὸ παντὸς νὰ ἐφελκύσῃ τὴν συμπάθειαν τῶν Δυνάμεων διὰ πολιτικῆς σοβαρᾶς, ἐσωτερικῆς ἐργασίας καὶ εἰρηνικῶν ἐξωτερικῶν βλέψεων. Καὶ ἀποτελεῖ εὐτύχημα διὰ τὴν Ἑλλάδα σήμερον τὸ γεγονός, ὅτι αἱ τρεῖς Προστάτιδες αὐτῆς Δυνάμεις εἶναι ἀκριβῶς αἱ ἀποτελοῦσαι τὴν Τριπλῆν ἀντάντ. Ἀλλὰ καὶ αἱ ἄλλαι Δυνάμεις, ὡς ἡ Ἰταλία, δὲν εἶναι ὀλιγώτερον εὐνοϊκαί.

— Καὶ περὶ συμφωνίας ἢ συμμαχίας τῆς Ἑλλάδος μετ' ἄλλων Βαλκανικῶν Κρατῶν;

— Ἡ συμφωνία πρέπει νὰ εἶναι γενική. Συμφωνία μεθ' ἑνὸς μόνον Κράτους θὰ ἠδύνατο νὰ διερμηνευθῇ ὡς ἐχθρότης ἐναντίον τῶν ἄλλων.

— Ἡ Ὑ. Ἐξοχότης μήπως φοβεῖται περιπλοκὰς ἐν τῇ Βαλκανικῇ;

— Δὲν πιστεύω. Ἀκριβῶς ἀνέγνωσα ἐσχάτως, ὅτι ὁ κ. Γρυπάρης ἔσχε λίαν θερμὸν ἀποχαιρετιστήριον συνάντησιν μετὰ τῶν Ἀρχῶν ἐν Κων)πόλει. Ὁ κ. Γρυπάρης, ἄλλως τε, εἶναι πεπειραμένος διπλωμάτης καὶ θὰ συντελέσῃ οὐκ ὀλίγον εἰς τὴν ἐδραίωσιν ἀγαθῶν ἑλληνοτουρκικῶν σχέσεων, καθόσον γνωρίζει καλῶς τοὺς ἐν Κων)πόλει.»

ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΡΥΛΟΙ

Ἑλλήνων καὶ Βουλγάρων τάσις πρὸς συνδιαλλαγήν.

Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει τύπος ἀσχολεῖται μὲ τὴν ἐκδηλουμένην τάσιν προσεγγίσεως Ἑλλήνων καὶ Βουλγάρων. Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Βουλγάρου βουλευτοῦ Δόρεφ πρὸς τὸν Πατριάρχην, ἡ εὐλάβεια, μεθ' ἧς προσηνέχθη πρὸς τὸν ὕπατον ἀρχηγὸν τῆς ὀρθοδοξίας, αἱ ἑκατέρωθεν φιλοφρονήσεις καὶ τελευταῖον ἡ ἀποκάλυπτος γλῶσσα τοῦ Βουλγάρου Ἐξάρχου πρὸς συντάκτην τῆς Ἑλληνικῆς ἐφημερίδος «Πρόοδος» περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς συμφιλιώσεως τῶν δύο Ἐκκλησιῶν ἀπήχησαν κακῶς εἰς τὰ ὦτα τῶν Τούρκων.

Τῷ ὄντι ὁ Βούλγαρος ἔξαρχος ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν τῆς συνεννοήσεως πρὸς ἄρσιν τοῦ σχίσματος, ἧς δυνάμει θὰ ἀνεγνωρίζετο ἡ Ἐξαρχία, ἥτις ἑτέρωθεν θὰ ἀνεγνώριζε τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην ὡς ὕπατον ἀρχηγὸν τῆς ὀρθοδοξίας. Ἡ ἐκ τῆς ὑπάρξεως δὲ δύο μητροπολιτῶν ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ Ἐκκλησιαστικῇ ἐπαρχίᾳ προερχομένη σήμερον ἀνωμαλία θὰ ἤρετο διὰ τῆς ἀποχωρήσεως τοῦ ἑνὸς τῶν μητροπολιτῶν, τοῦ μητροπολίτου ἐκείνης τῆς φυλῆς, ἥτις θὰ εὑρίσκετο ἐν μειονοψηφίᾳ καὶ ἥτις θὰ ἀντεπροσωπεύετο ὑπὸ ἑνὸς ἀρχιμανδρίτου, ὡς τοῦτο ἐγένετο ἐν Σκοπίοις.

Ὁ πατριάρχης δὲν φαίνεται ἀποκρούων παρεμφερῆ λύσιν τῆς διαστάσεως τῶν δύο Ἐκκλησιῶν, ἂν πιστεύσῃ τις εἰς ὅσα γράφονται ἐν τῇ φίλᾳ αὐτῷ φρονούσῃ «Προόδῳ». Ὁ «Νεολόγος» τοὐναντίον μνήμων τῶν παλαιῶν ὑπὲρ τοῦ βουλγαρικοῦ σχίσματος ἀγώνων του πολεμεῖ πᾶσαν ἐπὶ τοιούτοις ὅροις προσέγγισιν ὡς καταστρεπτικὴν τῶν συμφερόντων τῆς ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας.

Καὶ περὶ τούτου μὲν τοῦ ὁποτέρα μερὶς ἔχει ὀρθοτέραν τὴν ἀντίληψιν εἶναι ἴσως πρόωρον νὰ κρίνῃ τις, ἀφ' οὗ ἡ ἄρσις τοῦ σχίσματος δὲν ἐξαρτᾶται μόνον ἐκ τοῦ πατριάρχου, ἀλλ' ἐκ τῆς ὅλης ἀνωτάτης ἱεραρχίας τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, εἶναι δὲ τὸ ζήτημα τοσοῦτον μέγα καὶ σπουδαῖον καὶ δύσκολον, ὥστε πολὺς θὰ παρέλθῃ χρόνος πρὸς ἐπίλυσίν του. Προέχει δὲ τούτου εἰς ἐξέτασιν ἡ ἐπείγουσα ἀνάγκη τῆς συμπράξεως καὶ τῆς συναρωγῆς Ἑλλήνων καὶ Βουλγάρων κατὰ τοῦ κοινοῦ πολεμίου, οὗ ἡ κοινὴ κατὰ πάντων ἀπανθρωπία καὶ βαρβαρότης ἐπιβάλλει τὴν συνεννόησιν, εἰ δύναταί τις εἰπεῖν συναδέλφωσιν

Καὶ ὅτι μὲν σήμερον ὑπάρχει ἡ διάθεσις αὕτη εἶναι ἀναμφίβολον καὶ διὰ τὰ δύο μέρη. Ἀλλ' εἶναι ἡ διάθεσις αὕτη ἀποτέλεσμα ὡρίμου μελέτης, ἀποφάσεως ἐσκεμμένης, ἐμμόνου πεποιθήσεως, ὅτι συμφέρει εἰς ἀμφότερα τὰ μέρη ὁ κοινὸς κατὰ τῶν Τούρκων ἀγών; Τοῦτο εἶναι τὸ ἐξεταστέον. Ἂν πρόκηται διὰ τῆς ἡμετέρας πρὸς τοὺς Βουλγάρους συνεννοήσεως νὰ κινήσωμεν τὴν εὔνοιαν τῶν Τούρκων πρὸς τοὺς Βουλγάρους, δι' ἧς θὰ προσπαθήσωσιν οἱ κοινοὶ τύραννοι νὰ μᾶς χωρίσωσι, καὶ νὰ γίνωμεν ἡμεῖς ἡ γέφυρα, δι ἧς διερχόμενοι οἱ Βούλγαροι θὰ σωθῶσιν ἀπὸ τῶν σημερινῶν ταλαιπωριῶν των, ἡ συνεννόησις αὕτη εἶναι ἐπιζημιωτάτη εἰς ἡμᾶς καὶ κατὰ πάντα τρόπον ἀποκρουστέα.

Ἀτυχῶς ἡ ἐν τῷ παρελθόντι, τί λέγω, ἡ μέχρι χθὲς ἐπιδειχθεῖσα ἡμῖν κακοπιστία τῶν Βουλγάρων πρέπει νὰ μᾶς καθιστᾷ δυσπίστους καὶ σφόδρα δισταχτικοὺς πρὸς πᾶσαν ἐσπευσμένην συνεννόησιν ἄνευ ἐπωφελεστάτων ἐγγυήσεων, ὅτι δὲν θὰ γίνωμεν τυφλὰ καὶ μωρὰ ὄργανα ἀλλοτρίων συμφερόντων.

Ἡ ὀδύνη, ἐφ' οἷς σήμερον πάσχομεν ὑπὸ τῶν Τούρκων εἶναι ἀληθῶς βαθυτάτη. Ἀλλὰ δὲν ἐπάθομεν νῦν τὸ πρῶτον τοιαῦτα ὑπὸ τῶν Τούρκων. Παθόντες δὲ ὅσα ἐπάθομεν διεσώθημεν καὶ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν εἰς οὐδένα τῶν γειτόνων ὀφείλομεν, εἴμεθα δὲ σήμερον πολλῷ ἰσχυρότεροι ἢ ἄλλοτέ ποτε, ὥστε εὐέλπιδες νὰ ἀτενίζωμεν πρὸς τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν καὶ πάλιν θ' ἀγωνισθῶμεν ἐπιτυχῶς κατὰ τῆς τουρκικῆς κτηνωδίας.

Τὰ κατορθώματα τοῦ Σταμπούλωφ, ὅστις μὲ ἐπονείδιστον ἀπιστίαν καὶ δουλοπρέπειαν ἔσπευσε νὰ καταγγείλῃ εἰς τὸν αἱμοδιψῆ Χαμὶτ τὰς περὶ συμπράξεως προτάσεις τοῦ Τρικούπη, τὰ κατορθώματα τοῦ Δραγούλεφ δρῶντος ἐν γνώσει καὶ τῇ ἀρωγῇ τῆς ἐπισήμου κυβερνήσεως τῆς Βουλγαρίας, ὅπως ἐκριζώσῃ ἐκ τῆς Ἀνατολ. Ῥωμυλίας πᾶν ἴχνος ἑλληνικῆς ζωῆς καὶ πολιτισμοῦ, ἡ ἐρήμωσις ἀνθουσῶν ἄλλοτε ἑλληνικῶν κοινοτήτων καὶ ἡ ἁρπαγὴ τῶν ἐκπαιδευτικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν

προαιωνίων ἡμῶν ἱδρυμάτων. εἶναι τέλεον κοπιῶδες καὶ τέσον πρόφατος ἡ ἐπὶ τούτοις δόξνη ἡμῶν, ὥστε αὐτόχρημα γέλοιοι θὰ εἴμεθα. ἐὰν ἐσπεύδομεν ἄνευ οὐδεμιᾶς προφυλάξεως καὶ ἐγγυήσεως νὰ διεφθείρωμεν εἰς τὰς βουλγαρικὰς ἀγκάλας τὸς ὀχι ὀλιγότερον ἐπικινδύνους τῆς τουρκικῆς λόγχης.

Οὐδὲ θὰ πταίσωμεν ἡμεῖς, ἀν ματαιωθῇ τοιαύτη προσέγγισις. Ἡμεῖς τὰ πάντα ἐπράξαμεν, ὅπως παρασύρωμεν τοὺς Βουλγάρους εἰς τὸ κατ' ἐξοχὴν πολιτιστικὸν καὶ χριστιανικὸν ἔργον τοῦ κοινοῦ κατὰ τῶν Τούρκων πολέμου. Ὅτι ἐπίσθησαν καὶ οἱ Βούλγαροι περὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ πολέμου τούτου πρέπει νὰ λάδωμεν ἀπτάς, ἀναμφιδόξως ἀποδείξεις.

Ὡς εἰκὸς εἰς τὴν σύζήσιν ταύτην ἀνεμίχθη καὶ ὁ τουρκικὸς τύπος, ὅστις ἐξετάζει τὰ πράγματα ἀπὸ τουρκικῆς ἀπόψεως. Ἡ «Γενῆ Γαζέτεα» φρονεῖ, ὅτι ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Βουλγάρου βουλευτοῦ Ἀορὲφ ἀποτελεῖ ἐνδήλωσιν ἐπιπόλαιον καὶ ἐπικίνδυνον καὶ διὰ τοὺς δύο ἐνδιαφερομένους.

«Ἀπατῶνται, γράφει ἡ τουρκικὴ ἐφημερίς, ἐὰν νομίζουν ὅτι ἡ Τουρκία θὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἔδαφος πρὸς συμφωνίαν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας».

Ἡ «Ἐκδάμ» φρονεῖ ὅτι ἡ συμφωνία θὰ ἀποδῇ ἐπιζήμιος διὰ τὴν Ἑλλάδα, διότι ὑπάρχει φόδος δτι τὸ Πατριαρχεῖον θὰ περιπέσῃ εἰς τὰς χεῖρας τῶν Σλαύων.

Διάψευσις σερβικῶν φύδων.

Ἡ ἐν Βελιγραδίῳ ἐκδιδομένη σερβικὴ ἐφημερὶς «Πολίτικα» ἔγραψε πρὸ ἑδδομάδος, ὅτι ἡ ἑλληνο-βουλγαρικὴ συνενόησις στρέφεται κατὰ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ Σέρδων. Ἐπίσης δὲ Ἀθῆναι ἀνακοίνωσις δημοσιευθεῖσα ἐν τῇ βιενναίᾳ «Πολ Ἀντεποκρίσεις» διαψεύδει τὴν εἰδηση ταύτην ἐπιπροσθέτουσα, ὅτι ἐν Μακεδονίᾳ οἱ χριστιανοὶ ἄνευ ἐξαιρέσεως φυλῆς ἀγάπην κατὰ τῶν ἐν τοῖς τουρκικῶν βιαιοτήτων, οὐ μόνον δὲ δὲν διάκεινται ἐχθρικῶς κατ' ἀλλήλων, ἀλλὰ τοὐναντίον ἐπιζητοῦσι στενοτέραν πρὸς ἀλλήλους προσέγγισιν κατὰ τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ.

Ἡ βία τῶν Τούρκων.

Ὁ ἀποκλεισμὸς ἔλαδε πάλιν τὴν παρελθοῦσαν ἑδδομάδα νέαν ἔπίτασιν. Ἀπεγράφατο δὲ εἶναι τὰ δεινὰ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ Ἑλλήνων. Αἱ συλλήψεις ἐξακολουθοῦσιν ἀθρόαι, ἀκατάπαυστοι οἱ δαρμοὶ καὶ τὰ βασανιστήρια, ἐξ οὗν καὶ θάνατοι ἐπέρχονται. Οὕτω ἐν τῷ χωρίῳ Ρεβένια τῆς Θεσσαλονίκης ὁ δημογέκης Μενελζῆς ἀνηλεῶς δαρεὶς ὑπὸ τῶν χωροφυλάκων ἀπεξέωσεν. Ἐκ Μοναστηρίου ἐξορίσθη εἰς Ἕλλην ὑπήκοος κουρεὺς τὸ ἐπάγγελμα ὡς ἐπικίνδυνος εἰς τὴν ἀσφάλειαν τῆς αὐτοκρατορίας. Τί ἰσχυρὰ αὐτοκρατορία κινδυνεύουσα ἀπὸ ἕνα κουρέα! Ἐν Θεσσαλονίκῃ δὲ συνελήφθη ἅμα τῇ ἐκ τοῦ ἡτμοπλοίου ἀποβάσει του ὁ Ἕλλην ἐπιθεωρὴς Ἀλέξιος Νικολάου.

Ὠσεὶ δὲ μὴ ἔρθανον αἱ κακουργίαι τῶν διαφόρων τουρκικῶν ἀρχῶν ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις ἔκρινε πρέπον πρὸς ἀσφάλειαν τῆς αἰωνοταγοῦς αὐτοκρατορίας νὰ ὀργανώσῃ καὶ συμμορίας ἐκ Τούρκων, αἵτινες πλήτνουσι κατὰ κανόνα τὰς κωμὰς τῶν Ἑλλήνων. Τὸ πρόγραμμα τοῦτο ἐτέθη ἐς ἐφαρμογὴν κατ' ἐξαιρετικὸν τρόπον ἐν τῷ διαμερίσματι Σερρῶν, ὅπου πλὴν ἄλλων ἐρευνεῦθησαν οἱ ἀδελφοὶ Μπίτση.

Τὰ πράγματα ἐν Κρήτῃ.

Τηλεγραφήματα ἐκ Χανίων ἀνήγγειλαν τὴ παρελδούσῃ Κυριακὴ, ὅτι ἡ πρὸ αὐτῆς Παρασκευῇ οἱ κυδερνητικοὶ πληρεξούσιοι συνῆλδον εἰς μακρὰν σύσκεψιν διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς στάσεως, τὴν ὁποίαν θὰ τηρήσῃ τὸ κόμμα των καὶ κατέληξαν εἰς τὴν ἐκλογὴν δεκαμελοῦς ἐπιτροπῆς, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ ἀνετέθη νὰ ἐκπονήσῃ ἓν εἶδος ὀργανικοῦ κανονισμοῦ τοῦ κόμματος.

Τὴν δεκάτην πρωΐνὴν τῆς Κυριακῆς συνῆλδε καὶ πάλιν ἡ δλομέλεια τοῦ κόμματος, ἐνώπιον δ' αὐτῆς ἡ ἐκλεγεῖσα ἐπιτροπὴ ὑπέδαλε τὸν ὀργανισμὸν τοῦτον, τὸν ὁποῖον ἐξεπόνησεν ἐργασθεῖσα καθ' ὅλην τὴν νύκτα τοῦ Σαδδάτου.

Ὁ ὀργανισμὸς, κατὰ τὰ αὐτὰ τηλεγραφήματα, ἐγκριθεὶς καὶ ὑπογραφεὶς ὑφ' ὅλων. ἀφορᾷ εἰς τὴν πολιτείαν, τὴν ὁποίαν ὀφείλει νὰ τηρήσῃ τὸ μέχρις ἐσχάτων ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ κ. Βενιζέλου κόμμα. Ἡ πολιτεία δ' αὕτη συνίσταται εἰς τὴν διαθηκοδόν προαγωγὴν τοῦ σημερινοῦ ἐνιαυτοῦ καθεστῶτος, λαμδανομένης ταὐτοχρόνως φροντίδος διὰ τὴν διατήρησιν τῆς εὐνοίας τῶν Δυνάμεων.

Τὰ αὐτὰ τηλεγραφήματα ἀγγέλλουσιν, ὅτι ἡ ὑπὸ τὸν κ Μιχελιδάκην ἀντιπολίτευσις ἀυσκέπτεται ἰδιαιτέρως, κανονίζουσα καὶ τὴν τὰ τῆς πολιτείας της.

Αἱ συνεννοήσεις διὰ τὸν καταρισμὸν Μικτῆς Ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς ἐξηκολούθησαν.

Τὴν Δευτέραν δὲ ἐπρόκειτο νὰ συνέλθῃ ἡ Συνέλευσις ἀντὶ τῆς ἀρχικῶς ὁρισθείσης Τετάρτης, ἀλλ' ἕνεκα ἐμποδίων ἐπανῆλδεν εἰς τὴν πρώτην ἀπόφασίν της καὶ οὕτω συνῆλδε μόνον τὴν Τετάρτην.

Συμπλοκαὶ Τούρκων καὶ Βουλγάρων

Πρωϊσμὸς Βουλγάρου.

Συμπλοκὴ ἐγένετο μεταξὺ τουρκικοῦ στρατοῦ καὶ δουλγαρικῆς συμμορίας πρὸ τινων ἡμερῶν εἰς Σουλτὰν-Τεπὶ παρὰ τὰ τουρκοδουλγαρικὰ σύνορα. Κατ' αὐτὴν δύο μὲν μέλη τῆς συμμορίας ἐφονεύθησαν, δύο συνελήφθησαν καὶ οἱ λοιποὶ διέφυγον.

Σοβαρωτέρα δμως διὰ τὰ ἀποτελέσματα ὑπῆρξεν ἡ μεταξὺ Βουλγάρων συμμοριῶν καὶ τουρκικοῦ στρατοῦ γεγομένη ἐν τῷ χωρίῳ Τσουριλάκ συμπλοκή. Μεταξὺ τῆς συμμορίας καὶ τοῦ στρατοῦ συνήφθη ἀληθὴς μάχη. Τέσσαρες ἐκ τῶν συμμοριῶν ἐφονεύθησαν ἀμέσως, ἀλλ' ὁ πέμπτος κατελαδὼν θέσιν ἐπίκαιρον ἠρώισε καὶ ὀρίτην δόμδας κατὰ τοῦ στρατοῦ, αἵτινες ἠνάγκασαν τοὺς στρατιώτας νὰ ὀπισθοχώρησι καὶ διασκορπισθῶσιν.

Κατὰ τὰς ἀνακοινώσεις τῶν τουρκικῶν Ἀρχῶν οἱ νεκροὶ ἀνέρχονται εἰς 6 στρατιώτας, οἱ δὲ τραυματίαι εἰς 9. Ἐκ τῶν δ ποίων εἰς ἀξιωματικός, ἀλλὰ κατ' ἀσφαλεῖς ἰδιωτικὰς πληροφορίας, οἱ νεκροὶ καὶ τραυματίαι ὑπερδαίνουν τοὺς 30. Ὅτε ἐξηνέλθῃ σαν τὰ πολεμοφόδια τοῦ συμμορίτου τούτου οἱ ἐνπαρμένοι τῶν στρατιωτῶν κατώρθωσαν νὰ τὸν συλλάδωσι. Τὴν συμπλοκὴν ταύτην ἐπηκολούθησαν ἀθρόαι συλλήψεις Βουλγάρων τοῦ χωρίου Τσουριλάκ. Εἰς 40 περίπου ἀνέρχονται οἱ συλληφθέντες, μεταξὺ τῶν ὁποίων δύο ἱερεῖς. Πάντες οὗτοι ἠχθησαν δέσμιοι εἰς Σκόπια καὶ ἐρρίφθησαν εἰς τὰς φυλακάς.

Τὰ ἐν Ἀλβανίᾳ.

Πολυνάριθμοι συμμορίαι ἀνεφάνησαν εἰς τὸ διαμέρισμα Δίβρης. Ὡς ἐξακριβοῦται, δὲν πρόκειται περὶ συγκροτήσεως νέων συμμοριῶν. Ἀλλὰ περὶ συγκεντρώσεως τῶν πολυαρίθμων ἐκείνων Ἀλβανῶν τοῦ διαμερίσματος Δίβρης, οἵτινες φυγόντες πρὸ μηνῶν τὰς καταδιώξεις τοῦ στρατοῦ, εἶχον κρυφῆ καθ' ἡμέδας εἰς τὰ ὄρη. Οὗτοι, ὧν ὁ ἀριθμὸς κυμαίνεται μεταξὺ 2—4 χιλιάδων. δεδιωκόμενοι δὲ τοῦ ὁ εἰς τὴν περιφέρειαν Δίβρης στρατὸς ἀποτελεῖται ἐν δίῳ ἐκ 4 ταγμάτων, διεκορεσισμένων ἐξ διάφορα σημεῖα τοῦ διαμερίσματος. συνεκεντρώθησαν ὑπὸ τέσσαρας-πέντε ἀρχηγοὺς καὶ κατέχονται συχνὰ εἰς τὰ χωρία Δίβρης. κηρύσσοντες διαδηλαστικοῦς, δὲ δὲν θὰ ἀποτελοῦσι τοὺς τὸ στρατιωτικὸν καθεστώς.

Αἱ πολυάριθμοι αὗται συγκεντρώσεις ἐνόπλων Ἀλβανῶν διαψεύδουσι τὰς ὑπερηφάνους ἀνακοινώσεις τοῦ Τουρχοῦ πασᾶ, καθ' ἃς καθ' ἅπασαν τὴν Ἀλβανίαν ἐδασιλεύει τάξις καὶ ἀσφάλεια.

ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΜΠΛΟΚΗ

Μεγάλη συμπλοκὴ ἐγένετο ἐν Μαλεσίᾳ παρὰ τὴν Ἄνω Δίβρην, μεταξὺ στρατοῦ καὶ ἀνταρτῶν, ἐξ ὧν ἐρονεύθησαν 6 καὶ τραυματίσθησαν πολλοί. Μεταξὺ τῶν φονευθέντων ἦσαν καὶ δύο Τούρκοι ἀξιωματικοί.

Κατὰ νεωτέρας ἐκ Δίβρης πληροφορίας ὁ Ἀλδανὸς ἀπελαγηχὸς Γιουνοῦς Καραγκασάν, ὅστις, ὡς λέγεται, εἶναι ἐπὶ κεφαλῆς 1000 ἀνδρῶν. ἀπέλτειλεν ἐγκύκλιον. ὁ' ἧς ζητεῖ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τὰ δοθῇ ἀμνηστεία εἰς τοὺς ἐν ταῖς φυλακαῖς διὰ πολιτικοὺς λόγους κρατουμένους Ἀλβανοὺς. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἀπειλεῖ νὰ ἐλδεῖλῃ εἰς τὰς πόλεις καὶ προξενῇ καταστροφάς.

Φανατικφόρος ἐπίθεσις κατὰ Ἕλληνος δημοσιογράφου.

Τηλεγραφικῶς ἀνηγγέλθη ἐκ Σμύρνης, ὅτι Τοῦρκοι ἐπιτέθησαν κατὰ τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἑλληνικῆς ἐφημερίδος «Πρόοδος» κ. Σταματιάδου καὶ ἐπλήγωσαν αὐτὸν θανασίμως. Ἐλάχιστα, ὅτι οἱ ἐπιτεθέντες ἦσαν Τουρκοκηφῆες. ἡ λύμη αὕτη τῆς Τουρκίας, ἤτις ἀφ' οὗ δὰ τῶν ἀνομημάτων τῆς ἔξεισε τοὺς Τούρους ἐκ τῆς νήσου προσαπαθεῖ τώρα δὰ τῶν κτηνωδιῶν της, ἀς ἀυοθέτησεν ὁ νεοτουρκισμός. νὰ ἐκδιώξῃ τοὺς Τούρους καὶ ἐκ τῆς Εὐρώπης. Εἴθε αἱ ἐντομοι προσπάθειαί της νὰ στεφθῶσιν ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας καὶ δὴ ὡς οἷόν τε τάχιον.

Συμφωνία Αὐστρίας καὶ Ἰταλίας.

Ἡ παρισινὴ «Πρωΐα» βεδαιοῖ, ὅτι σύμδασις συνήφθη μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Αὐστρίας, καθ' ἣν τὴ μὲν Ἰδυρία ἀφήνται ἐλευθερία ἐνεργείας ἐν Μακεδονίᾳ, τῇ δὲ Ἰταλίᾳ ἐν Ἀλβανίᾳ.

Ἐμπορικὸς ἀποκλεισμὸς καὶ κατὰ τῶν Βουλγάρων.

Τηλεγραφικῶς ἀγγέλλεται ἐκ Θεσσαλονίκης, ὅτι διωργανόθη αὐστηρότατος ἀποκλεισμὸς καὶ κατὰ τῆς Βουλγαρίας καὶ ὅτι ἡ κατάστασις ἐκ τούτου ἐπιδεινοῦται.

Παραίτησις Ῥιφάτ.

Ἀγγέλλεται ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν Ῥιφὰτ πασᾶς ὑπέδαλε παραίτησιν.

Αἱ κατ' Ὀκτώδριον εἰσπράξεις τῶν ἁμέσων φόρων.

Κατὰ τὰ συνεντρεφθέντα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἀποτελέσματα τῶν εἰσπράξεων τοῦ λήξαντος μηνὸς Ὀκτωδρίου, αἱ εἰσπράξεις ἐξ ὅλων τῶν ἀμέσων φόρων ἀνῆλδον εἰς τρία περὶ τοὺς ἑκατομμύρια δραχμῶν, ὑπερεφήσασαι τὰς εἰσπράξεις τοῦ ἀντιστοίχου μηνὸς τοῦ παρελδόντος ἔτους κατὰ τὸ ἥμισυ περίπου.

Τὸ ἀποτέλεσμα οὐδὸ ἀποδίδεται κυρίως εἰς τὴν συστηματικὴν εἴσπραξιν, ἣν ἐπεδίωξεν ἡ κυδέρνησις.

ΔΗΣΜΟΝΗΜΕΝΟΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝ

Ο ΕΔΕΤΟΣ ΙΑΤΡΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ ΓΚΟΣ

Ὁ κ. Ἰάκωδος Ν. Τομπάζης ἀποσυρθεὶς εἰς τὸ ἀπέναντι τοῦ Πειρυ ὡρεῖον ἐνδιαιτᾶται τὸν μερίζει τὸν ἥμυον χρόνον τοῦ ἤρίμου βίου του μεταξὺ τῆς καλλιεργείας τῆς ἐλαίας καὶ τῆς καλλιεργείας τῶν γραμμάτων, μεταξὺ τοῦ συμδόλου τῆς εἰρήνης καὶ τοῦ ἀγλαωτάτου τῶν κοσμῶν τῆς, οἵος εἶναι ἡ μελέτη καὶ ἡ ἔρευνα.

Καὶ τῆς τελευταίας ταύτης καλλιεργείας μετὰ τὸν ὡρκῶν τόμον, «Ἀδελφοὶ Ἰακωδοι καὶ Μανώλης Τομπάζηφ», τὸν κοσμήσαντα τὴν βιδλιοθήκην Μαρκαλῆ, νέον παρέχει ἡμῖν δείγμα δι' ὀλιγοσελίδου φυλλαδίου (σελ. 28), ἐκδοθέντος τῷπυς Π. Δ. Σακελλαρίου ἐν Ἀθήναις πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, δι' οὗ γνωρίζει εἰς τοὺς Ἕλληνας ἐκεῖ πάλιν ἐπὶ τὴν γῆν τῶν Ἑλλήνων ἀρωγὸν εἰς τὸ μέγα ἔργον τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς πατρίδος, τὸν τὴν Ἀνδρέα Λουδοβίκον Γκὸς ὑπὸ τοὺς τίτλους: *Σελίδες ἐκ τῆς ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας. Ὁ Φιλέλλην Ἕλδετὸς Ἰατρὸς* **Ἀνδρέας Λουδοβίκος Γκός.**

Τοῦ κομψοῦ φυλλαδίου προτάσσεται ὁλοσέλιδος, ἀπὸ τοῦ εὐγενοῦς Ἕλδετοῦ Ἀσκληπιεῖου καὶ εἶναι υἱὸν πολὺ μᾶλλον ἢ ἀμφνίνη τὴν εὐγενομοῦνην μᾶς πρὸς ἐνα ἔτι γενναῖον υἱὸν τῆς πατρίδος τοῦ Ἐὐνάρδου ἢ νὰ ἐξαντλήσῃ τὴν ἰστορίαν τοῦ ἐν Ἑλλάδι ἔργου τοῦ μεγάλου τούτου φιλέλληνος.

Ἀνκδιφῶν τὸ πλούσιον οἰκογενειακὸν του ἀρχεῖον ὁ κ. Ἰάκωδος Ν. Τομπάζης ἐλκύσεται ὑπὸ δύο ἐξ ἴσου εὐγενῶν ἐλκτρῖσιν, καὶ τὴν ὀρειλομένην λατρείαν νὰ ἐξκντιλήσῃ πρὸς τοὺς ἐνδόξους καὶ ἀειμνήστους προγόνους του καὶ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς πατρίδος τοῦ πολυτιμοτάτην συμδολὴν νὰ προσφέρῃ καὶ συντελέσῃ οὕτω εἰς τὴν κατὰ μικρὸν διεγραφομένην ἱστορικὴν εἰκόνα τῆς ἱστορίας τῆς πατρίδος μας, ὅτε ἀνέλαδε καὶ διεξήγαγε τὸν θαυμαστὸν ἐκείνον ἀγῶνα τῆς ἀπελευθερώσεως.

Κατὰ τὴν ἀπόψεως ταύτης τὸ ὀλιγοσέλιδον φυλλάδιον παρέχει πολυτιμότατον μέτον πρὸς περισσότερο ἔρευναν μιᾶς γωνίας τῆς πατρίου ἡμῶν ἱστορίας, ἤτις δὲν εἶναι ἡ μᾶλλον ἡ ἡμαινος, τῆς γωνίας τοῦ φιλελληνισμοῦ. ὅστις ὑπῆρξεν ἡ εὐγενεστάτη ἀπχχησις τῆς Ἑσπερίας εἰς τὴν μεγάλην, ἡρωϊκὴν, ἀλλ' ἀπέλπιδα ὑπὲρ ἐλευθερίας ρωνὴν τῆς πρώτης αὐτῆς κοιτίδος, τῆς πτωχῆς, ἀδυνάτου, ἀλλ' ἀπρκτσιμέσης νὰ ἀποθένῃ μᾶλλον ἢ νὰ ἐξακολουθήσῃ δουλεύουσα Ἑλλάδος.

Ποῖον ὑπῆρξε τὸ ἔργον τοῦ Γένους ἐν Ἑλλάδι, περιγράφει αὐτὸς οὗτος ἐν τῇ εἰσαγωγῇ του εἰς τὸ ἐν ἔτει 1838 δημοσιευθὲν ἔργον του: Pelation *de la peste* qui *a regné en Grèce en* 1827 *et* 1828, ἤτις πλὴν τούτου παρέχει ἡμῖν καὶ ἄλλας πολυτιμοτάτας πληροφορίας περὶ τῆς τότν κατστάσνως. Ἰδοὺ τι ἐν τῇ Εἰσαγωγῇ ἐκείνῃ κατὰ τὴν ἐν τῷ φυλλαδίῳ μετάφρασιν τοῦ κ. Τομπάζη ἔλεγεν ὁ διαπρεπὴς φιλέλλην!

«Ἡ πτῶσις τοῦ Μεσολογγίου εἶχεν ἤδη ἀναγγνεῖλει εἰς τὴν Εὐρώπην τὸ μέγεθος τοῦ κινδύνου. ὃν διέτρεχε τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος. Εἰς τὸ ἀγγελμα αὐτοῦ τοῦ συμδάντος. ἡ κοινὴ γνώμη ἐξηγέρθη πρὸς ἀνακούφισιν τῶν δεινῶν λαοῦ. τὸν ὁποῖον πολλὰν εἰδῶν πίεσις εἶχον ἐξεγείρει, καὶ ὅστις ἐζήτει νὰ ἐπανκτήσῃ τὴν ἀρχαίαν αὐτοῦ ἐλευθερίαν. Τὸ ῥεῦμα τῆς κοινῆς γνώμης ἐξηπλώθη βκθμηδὸν καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις. Ἐν Γερμανίᾳ ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας, ὁ πρῶτος ὑπὲρ τοῦ ἑλληνικοῦ ἀγῶνος κηρυχθεὶς ἡγεμών, ἀπέστειλεν ἱκανοὺς ἐξοπλιστικοὺς, ὅπως χρησιμεύσωσιν ὡς πυκνν στρατιωτικῆς ὀργανώσεως. Ὁ βκαιλεὺς τῆς Πρωσσίας ὑπεῖφλπε σιωπηρῶς τὰς συνιστορίας. Ἡ Γαλλία εἶχεν ἤδη προμηθεύσει γενναίους ἄνδρας πρὸς ὑποστήριξιν τῆς πάλης. καὶ ἐπιστήμονας πρὸς παροχὴν συνδρομῆς. Ἡ Ἀγγλία ἠσχολεῖτο εἰς τὸν σχηματισμὸν ναυτικοῦ καὶ τοποθέτησιν ἐπὶ κεφαλῆς αὐτοῦ δικκκρμένου ἀνδρός. Καὶ αὐτοὶ αἱ Ἡνωμένοι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς πρηντοιμάζον ἐρέκνος καὶ ἀποστολάς. Φιλέλληνες προσετρεχον πανταχόθεν ὑπὸ τὰς σημαίας τῆς ἐλευθερίας, ἐπιτροπαὶ ἐσχηματίζοντο εἰς ὅλας τὰς χώρας πρὸς συλλογὴν τῶν εἰσφορῶν. Ἡ Ἑλδετία δὲν ἠδυνήθη νὰ μείνῃ ἐκτὸς τῆς φιλελληνῴου ταυτης σταυροφορίας, καὶ ἐδιαιτέρως ἡ Γενεύη ἀγένετο κέντρον ἐνεργειῶν, εἰς ἃς κατέζηγον προσφορᾷ πκντὸς εἴδους ἐξ ὅλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων χάρις εἰς τὸν ἀκόρεστον ζῆλον τοῦ κυρίου Eynard καὶ εἰς τὸ παράδειγμα τῆς γεννκιοδωρίας αὐτοῦ.

Ἀνκτκρεῖς ἀπό παιδικῆς ἡλικιας μὲ τὰς εὐρείας ἐκείνας ἀρχάς, αἵτινες ῥέουσι τὴν σφῴρον τῆς δράκεως πέρκν τῶν στενῶν δρίων τοῦ τόπου τῆς γεννήσεως, ἤτο δυνατὸν νὰ μείνω ἀδιάφορος εἰς τοιοῦτον ἐνθουσιασμόν! Γνωρίζων ὅλον τὸ μέγεθος τῆς ἀθλιότητος τὸ βαρύνον πλῆθος θυμάτων, καὶ αἰσθκνόμενος ἐμκυτὸν ικκνὸν νὰ πκρέξω αὐτοῖς ἄμεσον συνδρομὴν ἠδυνάμην νὰ περιρίσω τὴν συμμετοχήν μου εἰς ἀγόνους εὐχας! Μὲ ὁρμὴν αἰσθημάτων. ἀτινα ἔζεσα ἐνίφκεν καὶ πολλοὶ ἴσως κτέκρινον, δὲν ἐδίστασκ νὰ προσφέρω τὰς ὑπηρεσίας μου, ἀφ' οὗ ἐδεικνύθην ὅτι ἐνεργὼν οὕτω, θὰ ἤμην χρησιμότερος εἰς τὴν ἀνθρωπότητα, ἢ μένων εἰς τὴν πατρίδα μου εἰς ἡν εὐκόλως ἠδυνάμην ν ἀντικατασταθῶ ἐπί τινκ καιρόν. Ὁ κ. Eynard μ' εὐκόλυνε εἰς τὸ ἔργον δνομάσκς με πράκτορα τῶν ἑλληνικῶν κομιτάτων.

Ἀνεχώρησκ λοιπὸν ὑπὸ τὴν ἰδιότητα ταύτην τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1826, δίηλθον τὴν Ἰταλίαν καὶ ἐπείθην εἰς Ἀγκῶνα πλοῖον πλήρους πρκιμηθεῖων. Ὅτε ἀπεδιδάσθην εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπου εἶχον ἤδη προηγηθῇ ὁ κ. δάκτωρ Bally καὶ ὁ συντκγματάρχης de Heideck, οἱ δύοσυνδεδεμένοι μου εἰς τὴν φιλελλκνικὴν ἐπιχρτὴν. εὗρον τὸν ἀτυχῆ τόπον ἐρμκιον κίφνιδίως εἰς ἀγῶνκς ἀποτυχίκς εἶχον συντρίψει τὸ θάρρος τῶν πρκκτόνων, ἐγένετο λόγος περὶ συνθηκολογίας μετὰ τῆς Πόλης, ἐν ᾧ ἄλλοι γενναιότεροι ἀνθίστκντο εἰς τὴν σκέψιν ταύτην τῆς ὑποταγῆς. Ἡ ἐμφάνισις μου μετὰ συνδρομῆς θετικῆς, αἱ συμδουλαὶ καὶ ἐνθαρρύνσεις τοῦ κ. Eynard, ἡ ὑπόσχεσις νέων ἀποστολῶν, καὶ ἡ ἀγγελία τῆς προσεχοῦς ἐλεύσεως τοῦ λόρδου Κόχρκν, συνέτεινον εἰς τὸ νκ μεταδάλωσι τὴν διάθεσιν τῶν πνευμκτων. Αἱ σχεδιαζόμενκι διαπρκγματεύσεις ἀνεστάλησκν καὶ αἱ ἐλπίδες τῶν πκτριωτῶν ἀνεπτερώθησκν. Κατέῃεσκ τὰς προμηθείκς μου εἰς Ἕδρκν. ἐπροῦσκκ τοὺς ἀνδρκς μὲ τοὺς ὁποίους θὰ συνέφκτκν, καὶ ἀνέμενον τὸν εὐγενῆ λόρδον, οὗτινος τὸς ὀδηγίκς ἐμελλον νὰ ἀκολουθήσω. Δὲν ἔδρᾳδνον νὰ ἐμφκνισθῇ, ἡ παρουσία του δὲ καὶ αἱ παρκινέσεις του κκθησύχκσκν ἐτι μᾶλλον τὰ πάθη καὶ ἀπέκρυπτν τὴν συγχύνευσιν τῶν δύο φκτριῶν τῆς Αἰγίνης καὶ τοῦ Κκστρίου εἰς τὴν Συνέλευσιν τῆς Τροιζῆνος. Ὁ λόρδος Κόχρκν ἀνεκηρύχθη μέγκς Νκύκρχος, καὶ ἡ πρώτη αὐτοῦ φροντὶς ὑπῆρξεν ἡ ὑποστήριξις τοῦ κόμητος Κκποδιστρίου εἰς τὴν θέσιν τοῦ Κυδερνήτου. Τὰ χρηματκ, ἅτερ εἴχον κομισει μετ' ἐμοῦ χάριν τῆς ἰδικῆς μου συντκρήσεως. ἐξκντλήθησκν διὰ πκντοειδῶν δκπκνῶν καὶ πρκκτκσκβῶν πρὸς τὸν στόλον· ἡμῖν ἀσθενῆς καὶ εἰς κατάστκσιν πενίκς! Τότε ἐδρᾳξ τοὺς κκρποὺς τῆς ἀφκιδεσκῶς μου καὶ ἀνεγνώρισκ ποσὸν ἀξέκμιος ἤτο ἡ ῥῆμη τῆς ἀχρειότκτος. ἦν ἀπεῖδον εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος. Ἀξιότιμός τις ἔμπορος τῆς Σύρου, Ἠπειρώτης τὴν κατγωγήν, ὁ Κ. Ἀποστολίδης Δούμκς μοι προσέφερε τὸ πουγγίον τον δίνου σὐδενὸς συμφέροντος, καὶ μοι ἐπιδκρύνεσε τὰς φροντίδκς τῆς τρυφερωτέρκς φιλίκς. Οἱ κάτοικοι τοῦ Πόρου μοὶ ἀπέστειλκν πκντκχόθεν προμηθείκς, καὶ ὅταν ἀνέλκβκ μοὶ ἀπηύθυνκν εὐγενεῖς ἐπιστολὰς προξενούσκς τιμὴν εἰς τὰ αἰσθήμκτκ κὐτῶν. Σεδάσμιοι ἱκκνοὶ, ἀδιαφοροῦντες διὰ τὴν ἰδιότητκ τοῦ δικκπτυρομένου τὸ θρήσκευμκ, ἐνῃργκσν δημοσίᾳ πρκκλήσεις ὑπὲρ τῆς ἰάσεώς μου.

Διακρούοντς δὲ τῆς ἀνκρρώσεώς μου συνήνγησκ γενναιόψυχον φιλοξενίκν εἰς τὰς νήσους τοῦ Ἀρχιπελάγους, ἐδιαιτέρως δὲ εἰς τὴν Ἕδρκν καὶ τὴν Κω κομητι Φραγκοπούλου. Εἰς τὰς δυτικρεὶς τκύτκς περιστάσεις καὶ κρκκτκρκ κκτὰ τὰς ἐν Μωρίᾳ σχέσεις μου, ἤμην εἰς θέσιν νὰ ἐκτιμήσω τὸν ἐντιμον χκρκκτῆρκ ἐν συνόλῳ τοῦ λκοῦ τούτου, δοτις παρεγνωρίσθη ἐνεκκ τῆς κίκχρκς δικγνώσεῶς μικροῦ τινος ἀρίθμοῦ τῶν ἀρχγῶν τοῦ ἔθνους, καὶ τελούγων τῶν σκκνδκλωδῶν ἢ ἰδιοτελῶν ἐμπορικῶν σχέσεων μερικῶν ἐμπρευσμένων, καὶ τῆς ἀτυχοῦσκς ἀποσυνθέσεως τῶν δικδῶν τῶν στρατευμάτων. Ἀφ' ἑτέρου ἡ Α. Ε. ὁ Κυβερνήτης, μολις ἐπληροφορήθη τὰ τῆς στενοχωρου θέσεώς μου, ἔσπευσε νὰ μοὶ ἀπόδωσῃ τὰς προκατεβολὰς μου. ὁ κ. Eynard ἔθεσεν εἰς τὴν διθεσιν μου οἰονδήποτε ποσὸν εἶχον ἀνάγκη, καὶ ἠδυνήθην χάρις εἰς τὰ μέσα ταῦτα νὰ συλλέξω ἐγγραφα συστατικά. Ἄτινκ μοὶ ἐχρησίμευσαν εἰς σύνταξιν ὑπομνήματος περὶ τῶν διαφόρων διοικητικῶν κλάδων. Ἐκκνόνισκ συγχρόνως τὴν ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίκν τοῦ σγολείου τῶν ὁρφκνῶν ⟨ Collège ⟩ καὶ ἵδρυσκ μὶ τὰ φάμκκκ τὰ ὁποῖκ εἶχον ἀγοράσει εἰς Μασσκλίκν φαρμκκεῖον ἐν τῷ Ναυπλίῳ. Δὲν μοὶ ἀπμεινε πλέον ἄλλο ἢ ἡ λογοδοσίκ μου. Κατὶ τοῦ φιλελληνικοῦ κομιτάτου λογαριασμοῦ διευθετήθησαν τῇ συμπράξει τῶν κ. κ. de HeydacK καὶ Bally. Ὁ ναύκρχος Κόχρκν εἶχε ἐπιτρέψει ἐξ Ἀγγλίκς, ὅπου προσεπέθησε νὰ ὀργανώσῃ νέκς εἰσπράξεις, μὴ δυνηθεὶς νὰ εὕῃῃ ἐπρκκτεῖς ἐν Ἑλλάδι. Ἐτόιμκσκν τινες νὰ ἐκρράσωσιν ὀβρισταικὰς ἀμφιδολίκς περὶ τῆς οἰκονομικῆς αὐτοῦ διαχειρίσεως, ὅπως ἐγένετο καὶ εἰς ἄλλκς περιστάσεις μετ' ἀσυγγνώστου ἐπιπολαιότητος. Οἱ λογαρεισμοὶ τοῦ φιλελληνικοῦ κομιτάτου καὶ τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ἐπιτροπῆς, στηριζόμενοι ἐπὶ θετικῶν ἐγγράφων, διεξδίκκσκν τὴν ἀγνὴν τιμὴν τοῦ διστάμου φιλέλληνος, ἀποδεικνύοντες φανερῶς, ὅτι μ

καὶ πηγαὶ ἡμερώσεως δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ ἀποβῶσιν αἱ μοναί, ἐὰν τὴν τέχνην τοῦ κυβερνᾶν δὲν μετήρχοντο ἐν Ἑλλάδι μεταπράται τῶν δημοσίων συμφερόντων καὶ ἐλεεινοὶ κάπηλοι καὶ ἐκμεταλλευταὶ τῶν προλήψεων τοῦ ὄχλου!

Πλήμμυραι

Τηλεγραφικῶς οἱ οἰκεῖοι νομάρχαι ἀνήγγειλαν τὸ παρελθὸν Σάββατον, ὅτι ἕνεκα τῶν ἀφθόνων βροχῶν τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος οἱ ποταμοὶ Ἀχελῷος καὶ Ἄραχθος πλημμυρήσαντες ἔβλαψαν πολλαχοῦ τὰς σπορὰς καὶ ἔθηκαν ἐν κινδύνῳ ἐνίους τῶν ἀγροτικῶν συνοικισμῶν. Εὐτυχῶς ἀνθρώπινα θύματα ἔχομεν μόνον δύο.

Αἱ Μεταθέσεις τῶν Ἀξιωματικῶν.

Ἐκοινοποιήθη διαταγὴ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν πρὸς πάντα τὰ Σώματα τοῦ στρατοῦ διὰ τῆς ὁποίας ὑπομιμνήσκεται εἰς τοὺς κ. κ. ἀξιωματικούς, ὅτι τὸ σχετικὸν ἄρθρον τοῦ ὑπὸ τῆς Ἐπαναστάσεως ψηφισθέντος ὀργανισμοῦ τοῦ στρατοῦ, τὸ ἀφορῶν τὰς μεταθέσεις τῶν ἀξιωματικῶν, ἐτέθη ἐσχάτως εἰς ἐφαρμογὴν καὶ παραγγέλλει ὅπως τοῦ λοιποῦ παύσουν οἱ ἀξιωματικοὶ νὰ ζητοῦν καθ' ἑκάστην δι' αἰτήσεών των πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τὴν ἀπὸ σώματος εἰς σῶμα τοποθέτησίν των.

Ὁ κ. ὑπουργὸς διατάσσει τοὺς κ. κ. σωματάρχας καὶ διευθυντὰς τῶν στρατιωτικῶν καταστημάτων καὶ ὑπηρεσιῶν, ὅπως τοῦ λοιποῦ τὰς τοιαύτας τῶν ἀξιωματικῶν αἰτήσεις ὑποβάλλωσιν αὐτοὶ δι' ἐκθέσεώς των πρὸς τὸ ὑπουργεῖον δὶς τοῦ ἔτους καὶ πρὸ τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένης πρὸς συγκρότησιν τοῦ συμβουλίου τῶν μεράρχων ἐποχῆς.

Ὁ κ. ὑπουργός, συγκεντρώνων τὰς οὕτως ὑποβαλλομένας ὑπὸ τῶν σωματαρχῶν ἐκθέσεις, θὰ τὰς διαβιβάζῃ εἰς τὸ δὶς ἐπίσης τοῦ ἔτους συνερχόμενον ἐν Ἀθήναις καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον Συμβούλιον τῶν Μεράρχων, τὸ ὁποῖον θὰ ἐνεργῇ τὰς τοποθετήσεις τῶν ἀξιωματικῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας, μὴ παραβλεπομένων ἐννοεῖται καὶ τῶν ἀναγκῶν τῶν ἀτόμων, ἐφόσον τοῦτο θὰ εἶναι δυνατόν.

Αἱ Μόνιμοι Δεξαμεναὶ τοῦ Πειραιῶς.

Ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν, κατόπιν δημοπρασίας, ἐνεκρίθη ἐπ' ὀνόματι τῶν ἐργοστασίων Τζὼν ἡ κατασκευὴ ἀμφοτέρων τῶν θυροπλοίων τῶν Δεξαμενῶν Πειραιῶς ἀντὶ 710 δρ. κατὰ τόννον.

Ἡ δαπάνη διὰ τὰ θυρόπλοια, τοῦ βάρους αὐτῶν ὑπολογιζομένου ὡς ἔγγιστα εἰς 326 τόννους, θ' ἀνέλθῃ εἰς 231 460 δρ.

Ἐπίσης ἐνεκρίθη, ἐπ' ὀνόματι τοῦ κ. Ζαχαρίου, ἀντιπροσώπου Γερμανικοῦ ἐργοστασίου, ἡ προμήθεια καὶ ἡ ἐγκατάστασις τῶν ἀτμαντλιῶν καὶ τῶν ἄλλων σχετικῶν μηχανημάτων διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν Δεξαμενῶν.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

« Ἐκκλησιαστικὸς Φάρος »

Ἀλεξανδρείας

Ἐξεδόθη τὸ τεῦχος τοῦ Αὐγούστου. Περιεχόμενα αὐτοῦ εἶναι τὰ ἑξῆς: Πραγματεῖαι:

Σωφρονίου Λεοντοπόλεως, Πανδέκτη Νικολάου Καρατζᾶ, Λογοθέτου Γενικοῦ τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Γρηγορίου Παπαμιχαήλ. Ἡ συγγραφικὴ δρᾶσις τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ

Δημητρίου Καλλιμάχου, Διακόνου. Αἱ τελευταῖαι ἡμέραι τῆς Ἑλληνικῆς Κυριαρχίας ἐν Αἰγύπτῳ: Οἱ Ὀρθόδοξοι Ἕλληνες καὶ οἱ Μονοφυσῖται Κόπται κατὰ τὴν εἰσβολὴν τῶν Ἀράβων [Β' Κοπτικαὶ πηγαί].

Κριτική: Χρυσοστόμου Α. Παπαδοπούλου, Ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων, ὑπὸ Γρηγορίου Παπαμιχαήλ.— Karabinow. Τὸ Τεσσαρακονθήμερον Τριῴδιον ὑπὸ Χρυσοστόμου Α. Παπαδοπούλου.— Α. Π.— Κεραμέως, Ἔρευναι περὶ χρονίας τε καὶ πράξεων τῶν ἀπὸ ἁλώσεως ἄχρις ἔτους 1639 Οἰκουμενικῶν Πατριαρχῶν.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΡΗΤΗΣ ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1899

ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 10.000.000

Ἕδρα αὐτῆς ἐν Χανίοις.— Ὑποκαταστήματα ἐν Ἡρακλείῳ, Ρεθύμνῃ, Λασιθίῳ καὶ Σφακίοις

Ἐκτελεῖ πάσας τὰς γνωστὰς τραπεζιτικὰς Ἐργασίας.

Δέχεται καταθέσεις ταμιευτηρίου Εἰς χρυσὸν ἐπὶ τόκῳ 4 % ἐτησίως. Ἀνώτατος ὅρος ἑκάστης καταθέσεως δρ. 2000.

Ὁμοίως καταθέσεις εἰς χρυσὸν εἰς ὄψιν ἐπ' ἀνοικτῷ λ/σμῷ καὶ πολυετεῖς ἐπὶ τόκῳ

3 1/4 % δι' ἓν ἔτος	ἀνώτατος ὅρος καταθέσεως	25.000
3 1/2 % » δύο ἔτη		
3 3/4 % » τρία ἔτη » » »		50.000
4 % » τέσσαρα ἔτη		100.000
4 1/2 » πέντε ἔτη καὶ ἐπέκεινα		

Ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους γίνονται δεκταὶ καταθέσεις εἰς συνάλλαγμα ὄψεως ἐπὶ Παρισίων ἀποδοτέαι κατὰ τὴν λῆξίν των εἰς συνάλλαγμα.

Αἱ ἀποδείξεις τῶν καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι.

Θυγάτηρ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἡ προνομιοῦχος Τράπεζα Κρήτης καὶ ἑπομένως παρέχουσα καὶ αὐτὴ ἐγγυήσεις ἀσφαλείας οἵας καὶ τὸ πρῶτον τοῦ ἑλληνικοῦ κόσμου ἐθνικὸν πιστωτικὸν καθίδρυμα πρέπει νὰ ἐφελκύσῃ τοῦ ἁπανταχοῦ ἠπειρωτικοῦ κόσμου τὴν προτίμησιν προκειμένου περὶ πολυετῶν καταθέσεων λόγῳ τῆς ὑπὲρ τῶν καταθετῶν προφανοῦς διαφορᾶς τοῦ τόκου.

Ἡ δυσχέρεια, ὅτι ἡ Τράπεζα Κρήτης φαίνεται ἀπομεμονωμένη τῆς ἐν τῇ καθ' ὅλου Ἀνατολῇ χρηματικῆς κινήσεως, αἴρεται ἐκ τοῦ ὅτι πᾶς καταθέτης δύναται νὰ ἀποστέλλῃ τὰ χρήματά του κατ' εὐθεῖαν δι' ἐπιταγῶν ἐπὶ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας καὶ πάσης ξένης ἀγορᾶς ἢ καὶ διὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν ὑποκαταστημάτων της εἰς πίστωσιν τῆς Τραπέζης Κρήτης, ἀπὸ τῆς ἡμέρας δὲ ταύτης τὰ χρήματα ἑκάστου λογίζονται κατατεθειμένα εἰς τὰ ταμεῖα τῆς Τραπέζης Κρήτης καὶ ἀποφέρουσιν ἀναλόγως κατὰ τὸν ἄνωθι πίνακα τῶν ὅρων τὸν προσήκοντα τόκον.

Ἐπὶ τοῖς λόγοις τούτοις πρόδηλον εἶναι τὸ συμφέρον παντὸς θέλοντος καὶ ἀσφαλῶς νὰ ἔχῃ καὶ ἐπικερδέστερον κατατεθειμένας τὰς οἰκονομίας τῶν ἐργασιῶν του.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Καταθέσεις εἰς Τραπεζικὰ γραμμάτια

Τροποποιηθείσης τῆς κλίμακος τῶν τόκων τῶν εἰς τραπεζικὰ γραμμάτιανέων ἐντόκων καταθέσεων ἐν ὄψει ἢ ἐπὶ προθεσμίᾳ δηλοποιεῖται ὅτι ἀπὸ 15 τρέχοντος Ἀπριλίου 1909 ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δέχεται παρά τε τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τοῖς Ὑποκαταστήμασιν αὐτῆς καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια ἀποδοτέας ἐν ὄψει ἢ ἐν ὡρισμένῃ προθεσμίᾳ ἐπὶ τόκῳ:

1) 1/2 ταῖς 0/0 κατ' ἔτος διὰ τὰς ἐν ὄψει ἀποδοτέας καταθέσεις μέχρι ποσοῦ δρ. 10,000, πέραν τοῦ ποσοῦ τούτου τοῦ τόκου ὁριζομένου εἰς 1 τοῖς 0/0 κατ' ἔτος μέχρι 50,000, πέραν δὲ καὶ τοῦ ποσοῦ τούτου εἰς 1/2 ταῖς 0/0 Αἱ καταθέσεις αὗται γίνονται δεκταὶ καὶ εἰς ἀνοικτὸν λογαριασμὸν παραδιδομένου τῷ καταθέτῃ βιβλιαρίου λογαριασμοῦ καὶ βιβλιαρίου ἐπιταγῶν.

2 ταῖς 0/0 κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ ἓξ μῆνας τοὐλάχιστον.

2 1/2 ταῖς 0/0 κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ ἓν ἔτος τοὐλάχιστον.

3 ταῖς 0/0 διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ δύο ἔτη τοὐλάχιστον.

3 1/2 ταῖς 0/0 διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ τέσσαρα ἔτη τοὐλάχιστον.

4 ταῖς 0/0 διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ πέντε ἔτη τοὐλάχιστον ὡς καὶ διὰ τὰς πέραν τῶν πέντε ἐτῶν ἢ τὰς διαρκεῖς.

Καταθέσεις εἰς χρυσὸν

Δέχεται ἔτι ἐντόκους καταθέσεις εἰς χρυσόν, ἤτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας Ἀγγλίας. ἀποδοτέας ἐν ὡρισμένῃ προθεσμίᾳ ἢ διαρκεῖς ἐπὶ τόκῳ:

1 1/2 ταῖς 0/0 κατ' ἔτος διὰ καταθ.	6 μηνῶν τοὐλ.		
2 » » » » » »	1 ἔτους	»	
2 1/2 » » » » » »	2 ἐτῶν	»	
3 » » » » » »	4 »	»	
4 » » » » » »	5 »	»	

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται παρὰ τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσει τοῦ καταθέτου παρὰ τοῖς Ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπέζης εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις.

Η ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΕΧΕΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΑΡΧΙΚΟΝ 6,000,000
ΔΡΑΧ. ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ 1,500,000

ΕΣΥΣΤΗΘΗ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΑΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΙ ΑΠΟ ΑΛΛΟΥΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥΧΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Ἡ Κυβέρνησις ἔχει ἀντιπρόσωπον, ὁ ὁποῖος παρακολουθεῖ τὰς ἐργασίας τῆς Τραπέζης καὶ λαμβάνει μέρος εἰς τὰ Συμβούλιά της.

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

Ἡ Λαϊκὴ

διὰ νὰ ἐξαπλώσῃ εἰς τὸν λαὸν τὸ πνεῦμα τῆς ἀποταμιεύσεως, δέχεται εἰς τὸ Ταμιευτήριόν της καταθέσεις ἀπὸ μίαν δραχμὴν ἕως πέντε χιλιάδας δραχ. καὶ δίδει τόκον 4 1/4 τὰ %. Διὰ τὰς καταθέσεις εἰς χρυσὸν 3 1/2 τὰ %. Κάθε καταθέτης εἰμπορεῖ νὰ πάρῃ ὀπίσω τὰ χρήματά του, ὅποτε θελήσῃ, εἴτε ὅλα, εἴτε μέρος.

Η ΑΝΑΤΟΛΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΗ ΔΙΑ ΒΑΣ. ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,—ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛ. ΔΡ. 2,000,000

ΜΕΤΟΧΟΙ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ
Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΝΑΤΟΛΗΣ
Η ΤΡΑΠΕΖΑ Κ. ΗΛΙΑΣΚΟΥ (Κων/πόλεως)

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Γ. ΑΒΕΡΩΦ πρώην βουλευτής, Πρόεδρος.
Ι. ΚΑΛΑΜΑΡΗΣ βουλευτής, ἀντιπρόεδρος.
ΑΓ. ΣΧΑΗΜΑΝ βουλευτής.
Α. ΤΥΠΑΛΔΟΣ ΜΠΑΣΙΑΣ βουλευτής.
Π. ΣΑΡΟΓΛΟΥΣ εἰσοδηματίας
Ν. ΚΟΝΤΟΣ κτηματίας.
Α. ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ } *δικηγόροι*
Ν. ΜΟΣΧΟΒΑΚΗΣ }

ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΑΘΑΝ. Ι. ΦΙΛΩΝ

Η «ΑΝΑΤΟΛΗ» παρέχει πᾶσαν εὐκολίαν εἰς τοὺς παρ' αὐτῇ ἀσφαλιζομένους.

ΚΑΤΑΒΟΛΑΙ ΕΛΑΧΙΣΤΟΙ
ΕΞΑΓΟΡΑ ΤΩΝ ΣΥΜΒΟΛΑΙΩΝ
ΔΑΝΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΗΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟΥΣ

ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ ΖΩΗΣ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ
ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ ΠΡΟΙΚΟΔΟΤΗΣΕΩΣ
ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ ΛΑΪΚΑΙ
ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ ΤΥΧΑΙΩΝ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΩΝ

Ἠσφαλισμένον κεφάλαιον μέχρι σήμερον Δρ. καὶ φρ. χρ. **17.000.000.**

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ

ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑΣ ΠΟΛΕΙΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ LIMITED

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩι 1839

Κεφάλαιον ἐγκεκριμένον..... £. *600.000*
Κεφάλαιον καταβεβλημένον £. *315.510*

ΕΔΡΑ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩι — ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Κερκύρᾳ, Κεφαλληνίᾳ, Ζακύνθῳ, Πάτραις, Ναυπλίῳ, Πειραιεῖ καὶ Τριπόλει.

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Οἱ τόκοι τῶν καταθέσεων ὡρίσθησαν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1910 ὡς κάτωθι:

1) εἰς ΔΡΑΧΜΑΣ

3 % διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας εἰς α' ζήτησιν μέχρι Δραχμῶν 100,000.
1/2 % διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας εἰς α' ζήτησιν διὰ τὰ πέραν τῶν Δραχμ. 100,000 ποσά.
3 1/2 % ἐτησίως διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας μετὰ 6 μῆνας μέχρι 2 ἐτῶν.
4 % ἐτησίως διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας μετὰ 2 μέχρι 4 ἐτῶν.
4 1/2 % ἐτησίως διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας μετὰ 4 ἔτη καὶ ἐπέκεινα.

2) εἰς CHEQUES ἐπὶ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας.

3 % διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας εἰς α' ζήτησιν ἄνευ ὁρίου ποσοῦ.
3 1/4 % διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας μετὰ 6 μῆνας.
3 1/2 % » » » 1 ἔτος.
4 % » » » 2 ἔτη καὶ ἐπέκεινα.

Διὰ τὰ ἐν Κερκύρᾳ, Κεφαλληνίᾳ καὶ Ζακύνθῳ ὑποκαταστήματα ὁ τόκος τῶν καταθέσεων εἰς πρώτην ζήτησιν εἶναι ὁ ἑξῆς:

1 1/2 % διὰ τὰς εἰς δραχμὰς καταθέσεις.
2 % » » » χρυσὸν »

Αἱ εἰς ἐπιταγὰς (chèques) ἐπὶ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας καταθέσεις ἀποδίδονται εἰς ὃ εἶδος ἐγένετο ἡ κατάθεσις, παντὸς δικαιώματος χαρτοσήμου ἐπιβαρύνοντος τὸν καταθέτην.

15 ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΤΟΥ "ΑΓΩΝΟΣ,, 15

ΠΑΝΤΕΛΗ Μ. ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗ

Γυμνασιάρχου ἐν Θεσσαλονίκῃ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

Ὥρᾳ 4 καὶ 45' μ. μ.

Ἀναχωρήσαντες ἀπὸ τὸν ἀρσανᾶν ἐπροχωρήσαμεν πρὸς τὴν μονήν, ὅπου μετὰ ἡμίσειαν ὥραν ἐφθάσαμεν.

Ἡ ὁδὸς εἶναι μὲν εὐρεῖα καὶ λιθόστρωτος, ἀλλ' ἑλικοειδὴς τόσον, ὥστε ἑνῶ νομίζει κανείς, ὅτι ἔφθασεν εἰς τὴν μονήν, ἀπομακρύνεται καὶ πάλιν ἀπὸ αὐτήν. Κατεσκευάσθη δὲ τοιαύτη ἕνεκα τῆς ἀποτόμου κατακλίσεως τοῦ ἐδάφους. Διὰ τοῦτο ἀνέρχεται μὲν κανεὶς ἐπὶ ζώου, κανεὶς ὅμως δὲν τολμᾷ καὶ νὰ κατέλθῃ (εἰς τὸν ἀρσανᾶν) ἐπιβαίνων ἡμιόνου.

Καθ' ὁδὸν ἠκούομεν τοὺς κώδωνας, καλοῦντας τοὺς μοναχοὺς εἰς τὸν ἑσπερινόν Τὰ ὄρη, τὰ τριγύρω τῆς μονῆς ἀπέδιδον τὸν ἦχόν των. Ἀλλ' ὁ καύσων ἦτο ἀφόρητος, ὁ ἀὴρ τόσον θερμός, ὥστε μικρὰν καὶ αὐτὴν τὴν φορὰν δὲν ἠσθάνθημεν ἀνακούφισιν, ὅταν τέλος ἐφθάσαμεν εἰς τὴν μονὴν καὶ ἐξεπεζεύσαμεν.

Ὥρᾳ 6 καὶ 20' μ. μ.

Δύο τεράστιοι ράχεις βουνῶν, ἐξ ἀνατολῶν πρὸς δυσμὰς κατερχόμεναι πρὸς τὴν θάλασσαν ἀποτόμως, σχηματίζουν κοιλάδα, εἰς τὸ μέσον τῆς ὁποίας ἐξογκώνεται τὸ ἔδαφος εἰς ἀρκετὸν ὕψος. Ἐπάνω εἰς τὴν ἔξαρσιν ταύτην τοῦ ἐδάφους εἶναι κτισμένη ἡ μονή.

Ἀλλ' ἕνεκα τοῦ στενοῦ ἐπιπέδου τῆς ἐξάρσεως ταύτης οἱ ἱδρυταὶ τῆς μονῆς, διὰ νὰ ἐπαρκέσουν εἰς τὰς ἀνάγκας της ὕψωσαν τὸ οἰκοδόμημα εἰς ὕψος παμμέγιστον μὲ τόλμην καταπλήσσουσαν Ἐπέθηκαν δὲ ἑπτὰ πατώματα ἐπάλληλα καὶ ἀπετέλεσαν οὕτω οἰκοδόμημα, τὸ ὁποῖον νομίζει κανείς, ὅτι τείνει νὰ ἀνέλθῃ εἰς τὸν οὐρανόν.

Ὥρᾳ 7 καὶ 40' μ. μ.

Εἶναι ἡ τρίτη φορά, ὅπου ἐξέρχομαι εἰς τὸν ἐξώστην τοῦ ἑβδόμου πατώματος, διὰ νὰ ῥίψω περίεργα βλέμματα τριγύρω. Καὶ ὅμως ἀδύνατον καὶ ταύτην τὴν φορὰν μοῦ εἶναι νὰ καταπνίξω τὸ αἴσθημα τοῦ φόβου καὶ τῆς ταραχῆς, ἀπὸ τὸ ὁποῖον καταλαμβάνομαι.

Ἐν τούτοις γνωρίζω ὅτι πατῶ ἐπὶ ἀσφαλοῦς ἐδάφους, ἀναλογίζομαι δέ, ὅτι δὲν εἶμαι οὔτε ὁ πρῶτος οὔτε ὁ τελευταῖος, ὁ τολμῶν νὰ ἐξέλθῃ εἰς τὸν ἐξώστην. Μόλα ταῦτα κάποια ἀκατανίκητος δειλία, κάποιος δισταγμός, ἀπαίσια προαισθανόμενος, μὲ κατακυριεύει. Τόσον τρομακτικὸν εἶναι τὸ ὕψος τῆς μονῆς.

Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον τὸ ὕψος τοῦ οἰκοδομήματος, τὸ ὁποῖον τρομάζει. Εἶναι ἀκόμη καὶ ἡ ἀγρία μεγαλοπρέπεια τῆς φύσεως. Ἐκπέμπει τρόπον τινὰ ἀπειλὰς ἡ θέα τῶν κατερχομένων μ' ὅλον τὸν τεράστιον ὄγκον των βουνῶν, τῶν πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ ἀριστερά μου. Φοβίζει καὶ ἡ ἐρημία, ἡ ἐπικρατοῦσα ἐν αὐτοῖς.

Ὅπως δὲ χαίνει ἡ φάραγξ, ὅπως ἀνέρχονται γυμναὶ καὶ κρημνώδεις καὶ ὀξεῖαι αἱ κορυφαὶ τῶν βουνῶν, ὅπως κατέρχονται τῶν βουνῶν τούτων αἱ ἀπότομοι κατωφέρειαι, ἐμποιοῦν αἴσθημα τρόμου εἰς τὴν ψυχήν.

Ὥρᾳ 9 μ. μ.

Δυστυχῶς καὶ τῆς μονῆς ταύτης ἡ ἵδρυσις καὶ ἡ ἱστορικὴ ἐξέλιξις δὲν μᾶς εἶναι γνωστή. Ἱδρύθη ἴσως περὶ τὸ 1257 ἀπὸ τὸν ὅσιον Σίμωνα, ὁ ὁποῖος ὁδηγούμενος ἀπὸ ἀστέρα, ἐμφανιζόμενον κατὰ τὴν νύκτα τῶν Χριστουγέννων ἄνωθεν πέτρας (δηλαδὴ βράχου), ἵδρυσε μονύδριον. Ἐκ τῆς πέτρας καὶ τοῦ Σίμωνος ὠνομάσθη ἡ μονὴ Σίμωνος Πέτρα, τὸ ὄνομα δὲ τοῦτο παραφθαρὲν εἰς τὸ στόμα τοῦ λαοῦ, ἔγεινεν Ἀσημόπετρα.

Τῷ 1364 ἀνεκαίνισε τὴν μονὴν ὁ Ἰωάννης Οὖγγλες, δεσπότης τῆς Σερβίας. Ἀλλὰ τῇ 11 Δεκεμβρίου 1581 ἡ μονὴ ἐπυρπολήθη.

Ἡ μονὴ ἤκμασε κατὰ τὸν ΙΘ' καὶ ΙΖ' αἰῶνα.

Κατὰ δὲ τὴν ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν κατελήφθη ἀπὸ 60 ὀθωμανοὺς στρατιώτας, καὶ οἱ καλόγηροί της, μὴ δυνάμενοι νὰ τοὺς διατρέφουν, ἐδραπέτευσαν. Οἱ στρατιῶται συμπληροῦντες τὸ ἔργον τῆς καταστροφῆς, ἀφῄρεσαν τὴν μολυβδίνην στέγην τοῦ καθολικοῦ ναοῦ καὶ κατέκαυσαν τὰ πατώματα, τὰς εἰκόνας, καὶ τὰ βιβλία. Μὴ ἔχοντες ὅμως πῶς νὰ τραφοῦν πλέον, μετέβησαν εἰς ἄλλας μονὰς καὶ ἡ Σιμόπετρα ἐκλείσθη ἐπὶ τινα ἔτη, δύο ἴσως ἢ τρία. Ἀλλὰ καὶ πάλιν ἀφοῦ παρῆλθεν ἡ ἐπαναστατικὴ ἀνωμαλία, κατῳκήθη.

Ἀλλ' ὅμως ἀνεπανόρθωτον συμφορὰν ὑπέστη ἡ μονὴ ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς, τῆς γενομένης κατὰ τὴν νύκτα τῆς 27 πρὸς τὴν 28 Μαΐου τοῦ ἔτους 1891. Τότε ἐπυρπολήθη ὁλοτελῶς καὶ ἡ βιβλιοθήκη της, εἰς τὴν ὁποίαν ἀπέκειντο 250 χειρόγραφα κώδικες, 40 περγαμηναὶ καὶ 750 ἔντυποι τόμοι. Μόνον δὲ τὰ ἅγια λείψανα κατώρθωσαν οἱ καλόγηροι νὰ διασώσουν, ὡς καὶ τὰ ἔγγραφα, ἀπὸ τινα θυρίδα διασωθέντες καὶ αὐτοί.

Οἱ πατέρες τότε ἐπεκαλέσθησαν τὴν ἀρωγὴν τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος. Ἀλλὰ τὴν μονὴν ἀνέκτισεν ὁ γέρων ἡγούμενός της Νεόφυτος ὁ Ἀλατσατιανός, ὁ ὁποῖος περιῴδευσε τὴν Ῥωσσίαν καὶ ἐσυλλέγεν ἐλέη καὶ ἀνέκτισε τὴν μονὴν καὶ τὴν ἐπεξέτεινε μάλιστα καὶ τὴν ἀνέκτισε στερεωτάτην, ὡς λέγουν.

Ἂς προστεθῇ ἐνταῦθα, ὅτι εἰς τὸν ἀρσανᾶν τῆς μονῆς ἐγείρεται πύργος ὑψηλός, ὅπου διαμένουν καλόγηροι τῆς μονῆς. Οἱ καλόγηροι οὗτοι συνεννοοῦνται μὲ «τηλεβόαν» ἢ «σάλπιγγα» μὲ τὴν ὁποίαν καθίσταται ἀκουστὴ ἡ φωνὴ διὰ μέσου τῆς φάραγγος μέχρι τῆς μονῆς.

3 Αὐγούστου ὥρᾳ 7 μ. μ.

Ἀπὸ τὴν Σιμόπετραν μετέβημεν εἰς τὴν Δάφνην κατὰ θάλασσαν. Καὶ κατὰ τὴν ἀκτοπλοΐαν μας ταύτην συνηντήσαμεν βράχους, κλίνοντας ἐνταῦθα εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἑτοίμους νὰ βυθισθοῦν ἐντὸς αὐτῆς. Κάτω τῶν βράχων τούτων διερχόμεθα. Συνηντήσαμεν δὲ καὶ ἀγέλας ψαριῶν, τὰ ὁποῖα, ἀτάραχα, σχεδόν, ἐκολυμβοῦσαν ἐντὸς τῆς θαλάσσης δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τῆς βάρκας μας.

Εἰς τὴν Δάφνην ἐμείναμεν ὁλόκληρον σχεδὸν τὴν ἡμέραν ταύτην καὶ ἐπεριμέναμεν νὰ ἀναχωρήσῃ τὸ διὰ Θεσσαλονίκην ἀτμόπλοιον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐπεβιβάσθημεν, ἀφοῦ ἤδη εἶχεν ἐπέλθει τὸ σκότος τῆς νυκτός.

Ἀπὸ δὲ τὸ κατάστρωμα τοῦ ἀτμοπλοίου παρετηροῦμεν τὰ ὀλίγα καὶ ἀραιὰ φῶτα τῶν σπητιῶν τῆς Δάφνης μέχρις οὗ ἀναχωρήσωμεν, τὰ φῶτα τῆς ρωσικῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος, τὰ ἀμυδρὰ καὶ μόλις διακρινόμενα φῶτα κελλίων ἢ ἄλλων εἰς ἀπόστασιν μακρυνήν, τῶν ἐπὶ τῆς κατωφερείας ταύτης τοῦ Ἄθωνος.

Μετ' ὀλίγον τὸ ἀτμόπλοιον ἐξέβαλε παρατεταμένον σύριγμα καὶ αἱ ἀθωνικαὶ φάραγγες ἀπέδωκαν αὐτόν, ἐπίσης παρατεταμένον. Ἀνέσπασε δὲ καὶ τὴν ἄγκυραν καὶ διηυθύνθη πρὸς τὴν Θεσσαλονίκην.

Τὰ φῶτα τοῦ Ἁγίου ὄρους ἐγίνοντο, ἐφ' ὅσον τὸ ἀτμόπλοιον ἀπεμακρύνετο, ἀμαυρότερα καὶ ἐπὶ τέλους ἐσβέσθησαν, ὅπως σβύνονται εἰς τὸν κόσμον τοῦτον κάθε ἀπόλαυσις καὶ κάθε χαρά.

Τέλος